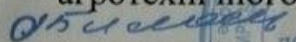

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЖИТОМИРСЬКИЙ АГРОТЕХНІЧНИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ

Затверджено

В. о. директора Житомирського
агротехнічного фахового коледжу

Микола ТИМОШЕНКО

(підпис)

«__» _____ 2026 р.

ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ

З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА МАТЕМАТИКИ

ДЛЯ ВСТУПУ НА НАВЧАННЯ НА ОСНОВІ ПОВНОЇ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ
ОСВІТИ (11 КЛАСІВ) ДЛЯ ЗДОБУТТЯ ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОГО СТУПЕННЯ
«ФАХОВИЙ МОЛОДШИЙ БАКАЛАВР»

Рекомендовано
педагогічною радою
Житомирського агротехнічного
фахового коледжу
Протокол № 5 від «24» квітня 2026р.

Розглянуто та схвалено
на засіданні циклової комісії
філологічних дисциплін
Протокол № 9 від «23» квітня 2026р.

Розглянуто та схвалено
на засіданні циклової комісії
загальноосвітніх дисциплін
Протокол № 9 від «23» квітня 2026р.

ВСТУП

Програма вступного випробування (співбесіди) базується на навчальних програмах з таких конкурсних предметів:

1. Українська мова
2. Математика

Мета співбесіди: оцінити ступінь підготовленості вступників з конкурсних предметів з метою конкурсного відбору для навчання до Житомирського агротехнічного фахового коледжу.

Завдання: перевірити відповідність знань та умінь вступників програмним вимогам; виявити рівень навчальних досягнень вступника; оцінити ступінь підготовленості випускників загальноосвітніх навчальних закладів до подальшого навчання у навчальному закладі фахової передвищої освіти.

Вимоги до знань та умінь з математики:

– виконувати математичні розрахунки (дії з числами, поданими в різних формах, дії з відсотками, складання та розв'язування пропорцій, наближені обчислення тощо);

– виконувати перетворення виразів, що містять степеневі, показникові, логарифмічні і тригонометричні функції (розуміти змістове значення кожного елемента виразу, знаходити допустимі значення змінних, числові значення виразів при заданих значеннях змінних, виражати з рівності двох виразів одну змінну через інші тощо);

– будувати, читати й аналізувати графіки функціональних залежностей, досліджувати їхні властивості;

– розв'язувати рівняння, нерівності та їх системи, текстові задачі складанням рівнянь, нерівностей та їх систем;

– зображати та знаходити на рисунках геометричні фігури, встановлювати їхні властивості й виконувати геометричні побудови;

– знаходити кількісні характеристики геометричних фігур (довжини, величини кутів, дуг, площі, об'єми);

– обчислювати ймовірності випадкових подій та розв'язувати найпростіші комбінаторні задачі;

– виконувати операції над векторами і використовувати їх при розв'язуванні практичних задач і вправ;

– застосовувати похідну при дослідженні функцій на зростання (спадання), на екстремум, а також для побудови графіків функцій;

– аналізувати інформацію, яка подана в різних формах (графічній, табличній, текстовій та ін.);

– будувати математичні моделі реальних об'єктів, процесів і явищ та досліджувати ці моделі засобами математики.

Вимоги до знань та умінь з української мови:

- розрізняти звуки мови, визначати голосні й приголосні звуки, їх характеристику, ділити слово на склади, розпізнавати явища уподібнення приголосних звуків, спрощення в групах приголосних, основні випадки чергування звуків;
- розпізнавати вивчені орфограми і пояснювати їх за допомогою правил; правильно писати слова з вивченими орфограмами;
- відділяти закінчення від основи, добирати спільнокореневі слова, розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, визначати спосіб творення слів;
- пояснювати відомі слова, добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; пояснювати значення фразеологізмів, крилатих висловів;
- розпізнавати частини мови, визначати їх загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль;
- розрізняти словосполучення й речення, визначати типи підрядного зв'язку в словосполученні;
- визначати структуру речення, вид речення, правильно ставити розділові знаки й обґрунтовувати їх постановку;
- визначати в реченні з прямою мовою слова автора й пряму мову, замінювати пряму мову непрямою;
- розпізнавати стилі мовлення, визначати особливості кожного з них.

ЗМІСТ ПРОГРАМИ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ (СПІВБЕСІДИ)

УКРАЇНСЬКА МОВА

1. Звуки мови. Голосні і приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки і глухі.
2. Букви й інші графічні засоби. Український алфавіт. Співвідношення звуків і букв. звукове значення букв **я, ю, є, ї, щ** та буквосполучень **дз, дзь, дж**.
3. Склад. Наголос. Ненаголошені голосні, їх вимова і позначення на письмі. Вимова приголосних звуків та позначення їх на письмі.
4. Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних.
5. Найпоширеніші чергування голосних звуків.
6. Найпоширеніші чергування приголосних звуків.
7. Правила вживання апострофа.
8. Правила вживання м'якого знака. Позначення подовжених м'яких приголосних та збігу однакових приголосних звуків.
9. Написання слів іншомовного походження.
10. Спільнокореневі слова і форми слів. Основа слова і закінчення змінних слів. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення.
11. Вимова і написання префіксів **з- (зі-, с-), роз-, без-, пре-, прі-, при-**.
12. Змінювання і творення слів. Основні способи словотворення в українській мові. Зміни приголосних при творенні слів.
13. Правопис складних і складноскорочених слів.
14. Поняття про лексику. Лексичне значення слова. Однозначні і багатозначні слова. Пряме і переносне значення слів.
15. Синоніми, антоніми, омоніми.
16. Загальновживані слова. Діалектні та професійні слова. Стилістична диференціація української лексики. Запозичені слова.
17. Поняття про фразеологізми. Типи фразеологізмів. Джерела української фразеології. Фразеологізми в ролі членів речення.
18. Поняття про самостійні та службові частини мови.
19. Іменник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
20. Назви істот і неістот, загальні і власні назви.
21. Рід, число, відмінок іменників.
22. Відміни іменників. Правопис відмінкових закінчень іменників.
23. Невідмінювані іменники. Способи творення іменників.
24. Правопис найуживаніших суфіксів іменників. Велика буква у власних назвах.
25. Прикметник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.
26. Якісні, відносні та присвійні прикметники.
27. Ступені порівняння прикметників, їх утворення.
28. Відмінювання прикметників. Способи творення прикметників.
29. Правопис відмінкових закінчень і найуживаніших суфіксів прикметників. Написання складних прикметників.

30. Числівник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Числівники кількісні (власне кількісні, неозначено-кількісні, дробові, збірні) і порядкові. Числівники прості, складні і складені.
31. Відмінювання кількісних і порядкових числівників. Правопис числівників.
32. Займенник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди займенників.
33. Відмінювання займенників. Правопис займенників.
34. Дієслово як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Неозначена форма дієслова.
35. Способи дієслова (дійсний, умовний, наказовий). Види дієслів (доконаний і недоконаний). Часи дієслів.
36. Дієслова I і II дієвідмін. Особа і число. Безособові дієслова. Способи творення дієслів. Правопис дієслів.
37. Дієприкметник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні і пасивні дієприкметники, їх творення.
38. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові дієслівні форми на **-но, -то**. Правопис дієприкметників.
39. Дієприслівник як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного і недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот. Правопис дієприслівників.
40. Прислівник як частина мови: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників. Ступені порівняння прислівників. Способи їх творення. Правопис прислівників.
41. Прийменник як службова частина мови. Непохідні і похідні прийменники. Правопис прийменників разом, окремо і через дефіс.
42. Сполучник як службова частина мови. Сполучники сурядності і підрядності. Групи сполучників за будовою. Правопис сполучників окремо і через дефіс.
43. Частка як службова частина мови. Формотворчі, словотворчі та модальні частки. Написання часток. Не і ні з різними частинами мови.
44. Вигук як частина мови. Правопис вигуків.
45. Словосполучення. Будова і типи словосполучень за способом вираження головного члена.
46. Просте речення. Види речень за метою висловлювання: розповідні, питальні, спонукальні. Окличні речення.
47. Члени речення (підмет і присудок; додаток, означення, обставини), способи їх вираження та різновиди. Прикладка як різновид означення. Порівняльний зворот.
48. Розділові знаки в кінці речення. Тире між підметом та присудком. Розділові знаки при прикладках і порівняльних зворотах.
49. Речення двоскладні і односкладні. Різновиди односкладних речень. Повні й неповні речення. Тире в неповних реченнях.
50. Однорідні члени речення. Узагальнювальне слово при однорідних членах речення. Однорідні й неоднорідні означення. Розділові знаки при однорідних членах речення.
51. Звертання і вставні слова (словосполучення, речення). Розділові знаки в них.

52. Відокремлені другорядні члени речення (в тому числі уточнювальні). Розділові знаки при відокремлених членах.
53. Складне речення, його типи. Складносурядне речення. Розділові знаки в складносурядних реченнях.
54. Складнопідрядне речення із сполучниками і сполучними словами. Основні види підрядних речень. Розділові знаки в складнопідрядних реченнях.
55. Складне речення з кількома підрядними.
56. Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому реченні. Складне речення з різними видами зв'язку, розділові знаки в ньому.
57. Пряма й непряма мова. Цитата. Діалог. Розділові знаки при прямій мові, цитаті, діалозі.
58. Основні вимоги до мовлення: змістовність, послідовність, багатство, точність, доречність, виразність, правильність. Мовленнєві помилки.
59. Поняття про текст. Поділ тексту на абзаци. Мовні засоби зв'язку речень у тексті.
60. Поняття про стилі мовлення: розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий і публіцистичний.

МАТЕМАТИКА

Арифметика , алгебра і початки аналізу

1. Натуральні числа. Порівняння натуральних чисел. Додавання, множення та ділення натуральних чисел.
2. Прості і складні числа. Дільник, кратне. Розкладання натурального числа на прості множники. Найбільший спільний дільник. Найменше спільне кратне. Ознаки подільності на 2, 3, 5, 9, 10. Ділення з остачею.
3. Цілі числа. Раціональні числа, їх додавання, віднімання, множення і ділення. Порівняння раціональних чисел. Правильний і неправильний дріб. Ціла та дробова частина числа. Основна властивість дроби, скорочення дроби. Середнє арифметичне кількох чисел.
4. Дійсні числа, їх представлення у вигляді десяткового дроби.
5. Зображення чисел на прямій. Модуль дійсного числа, його геометричний зміст.
6. Числові вирази. Вирази із змінними. Формули скороченого множення.
7. Степінь з натуральним і раціональним показником. Арифметичний корінь.
8. Логарифми, їх властивості.
9. Одночлен і многочлен. Дії з ними.
10. Многочлен з однією змінною. Корінь многочлена на прикладі квадратного тричлена.
11. Поняття функції. Способи задання функції. Область визначення, множина значень функції. Функція, обернена даній.
12. Графік функції. Зростання і спадання функції, періодичність, парність, непарність.
13. Достатня умова зростання (спадання) функції на даному проміжку. Поняття екстремуму функції.
Необхідна умова екстремуму функції . Достатня умова екстремуму. Найбільше і найменше значення функції на проміжку.

14. Рівняння. Корені рівняння. Поняття про рівносильні рівняння.
15. Нерівності. Розв'язок нерівності. Поняття про рівносильні нерівності.
16. Система рівнянь і нерівностей. Розв'язування систем, корені систем, рівносильні системи.
17. Арифметична та геометрична прогресії. Формула n -го члена і суми перших n -членів арифметичної та геометричної прогресій.
18. Синус і косинус, основні тригонометричні формули, формули суми і різниці двох аргументів, пониження степеня, половинного аргумента, перетворення суми функцій у добуток.
19. Означення похідної. Її фізичний і геометричний зміст. Таблиця похідних.
20. Застосування похідної до дослідження функції.
21. Первісна. Невизначений інтеграл. Визначений інтеграл, формула Ньютона-Лейбніца. Таблиця інтегралів.
22. Класичне означення ймовірності, операції над подіями.

Геометрія

1. Пряма, промінь, відрізок, ламана, довжина відрізка. Кут, величина кута. Вертикальні і суміжні кути. Коло, круг. Паралельні прямі.
2. Приклади перетворення фігур, види симетрії. Рух, його властивості. Перетворення подібності та їх властивості.
3. Вектори. Операції над векторами.
4. Многокутник. Його вершини, сторони, діагоналі.
5. Трикутник. Його медіана, бісектриса, висота. Види трикутників. Співвідношення між сторонами і кутами прямокутного трикутника.
6. Чотирикутники: паралелограм, прямокутник, ромб, квадрат, трапеція.
7. Коло і круг. Центр, хорда, діаметр і радіус. Дотична до кола. Дуга кола. Сектор.
8. Центральні і вписані кути.
9. Формули площі: трикутника, прямокутника, паралелограма, квадрата, ромба, трапеції.
10. Довжина кола і довжина дуги кола. Радіанна міра кута. Площа круга і площа сектора.
11. Подібність. Подібні фігури. Відношення площ подібних фігур.
12. Площина. Паралельні площини, площини, що перетинаються.
13. Паралельність прямої і площини.
14. Кут прямої з площиною. Перпендикуляр до площини.
15. Двогранні кути. Лінійні кути двогранного кута. Перпендикулярність двох площин.
16. Многогранники, їх вершини, ребра, грані, діагоналі. Пряма і похила призми. Піраміда. Правильна призма і правильна піраміда. Паралелепіеди, їх види.
17. Тіла обертання: циліндр, конус, сфера, куля. Центр, діаметр, радіус сфери і кулі.
18. Формули площі поверхні і об'єму паралелепіеда, призми, піраміди, циліндра, конуса.
19. Формули площі поверхні сфери, об'єму кулі та її частин (кульового сегмента і сектора).

Алгебра та початки аналізу

1. Формули коренів квадратного рівняння.
2. Розкладання квадратного тричлена на лінійні множники.
3. Зведене квадратне рівняння. Теорема Вієта.
4. Формули скороченого множення.
5. Арифметична прогресія.
6. Геометрична прогресія.
7. Корінь n -го степеня і його властивості.
8. Властивості логарифмів.
9. Властивості функції $y = ax + b$ та її графік.
10. Властивості функції $y = \frac{k}{x}$ та її графік.
11. Властивості функції $y = ax^2 + bx + c$ та її графік.
12. Показникова функція, її властивості і графік.
13. Логарифмічна функція, її властивості і графік.
14. Залежність між тригонометричними функціями одного і того ж аргумента.
15. Тригонометричні функції подвійного аргумента.
16. Формули зведення.
17. Формули суми та різниці аргументів тригонометричних функцій.
18. Означення і властивості функцій $y = \sin x$, $y = \cos x$, їх графіки.
19. Означення і властивості функцій $y = \operatorname{tg} x$, $y = \operatorname{ctg} x$, їх графіки.
20. Розв'язування рівнянь виду $\sin x = a$, $\cos x = a$, $\operatorname{tg} x = a$, $\operatorname{ctg} x = a$.
21. Правила обчислення похідних.
22. Похідні тригонометричних функцій.
23. Похідні показникової і логарифмічної функцій.
24. Геометричний та механічний зміст похідної. Рівняння дотичної до графіка.
25. Первісна. Основна властивість первісної.
26. Правила знаходження первісних.
27. Інтеграл.
28. Властивості інтеграла.

Геометрія

1. Властивості рівнобедреного трикутника.
2. Ознаки паралельності прямих на площині і в просторі.
3. Сума кутів трикутника. Зовнішні кути трикутника.
4. Коло, вписане в трикутник і описане навколо нього.
5. Дотична до кола і її властивості.
6. Кути, вписані в коло.
7. Ознаки подібності трикутників.
8. Теорема Піфагора та наслідки з неї.
9. Формули площ паралелограма, трикутника, трапеції.
10. Взаємне розміщення прямої і площини у просторі. Ознака паралельності прямої і площини.
11. Взаємне розміщення двох площин у просторі. Ознака паралельності двох площин.
12. Властивості паралельних площин.

13. Перпендикулярність прямої і площини. Ознака перпендикулярності прямої і площини.
14. Перпендикулярність площин. Ознака перпендикулярності площин.
15. Перпендикуляр і похила. Теорема про три перпендикуляри.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Українська мова

1. Голуб Н.Б., Новосьолова В.І. Українська мова (рівень стандарту): підручник для 10 кл. Київ, 2018. 200 с.
2. Глазова О.П. Українська мова (рівень стандарту): підручник для 10 кл. Харків: Ранок, 2018. 224 с.
3. Ющук І.П. Практикум з правопису і граматики української мови. Київ: Освіта, 2012. 270с.
4. Заболотний О.В., Заболотний В.В. Українська мова: підручник для 10 кл. Рівень стандарту. Київ: Генеза, 2018. 192 с.
5. Заболотний О.В., Заболотний В.В. Українська мова: підручник для 11 кл. Рівень стандарту. Київ: Генеза, 2012. 258 с.
6. Плющ М.Я., Тихоша В. І., Карама С. О., Караман О. В. Українська мова: підручник для 10 класу. Київ: Освіта, 2010. 216 с.
7. Глазова О.П. Українська мова: підручник для 10 класу. Київ: Зодіак, 2010. 236 с.
8. Авраменко О.М. Українська мова та література: довідник. Завдання у тестовій формі. Київ: Грамота. 2013. 160 с.
9. Антонюк Т.М., Стрижаковська О.С., Авдіковська Л.М. Українська мова: навчальний посібник для студентів 1-2 рівнів акредитації. Чернівці: Друк Арт, 2014. 339 с.
10. Ладоня В.О. Українська мова. Посібник для підготовки молодших спеціалістів вищих навчальних закладів. Київ: Вища школа, 2001. 158 с.
11. Український правопис / НАН України, Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні; Ін-т української мови. Київ: Наук. думка, 2012. 288 с.
12. Куриліна О. В., Земляна Г. І. Українська мова та література. Довідник. Тестові завдання. Кам'янець-Подільський: ФОП Сисин О. В., 2014. 654 с.
13. Попко О.Г. Українська мова. Практичний довідник. 2-е вид., доп. та перероб. Харків: ФОП Співак Т.К., 2010. 404 с.
14. Пономарів О.Д. Стилїстика сучасної української мови. Тернопіль: Навчальна книга: Богдан, 2000. 246 с.
15. Біляєв О.М. та ін. Українська мова: підручник для 10-11кл. Київ: Освіта, 2004. 240 с.
16. Інтернет ресурси:
 - * Тести ЗНО минулих років (2010-2018). URL: <http://znoclub.com/> (дата звернення: 12.08. 2018).
 - * Розрахунок бала ЗНО з української мови та літератури. URL: <http://osvita.ua/test/> (дата звернення: 12.06. 2018).
 - * Цитати для творів ЗНО: 30 тем. URL: <http://200baliv.com/cytaty/> (дата звернення: 21.08. 2018).
 - * Українська мова і література – підготовка до ЗНО: сайт. URL: <http://zno.if.ua/> (дата звернення: 30.08. 2018).
 - * Мова – ДНК нації: сайт. URL: <http://ukr-mova.in.ua/> (дата звернення: 05.09. 2018).
 - * Презентації з української мови: сайт. URL: <https://teachua.com/add/ukr-mova>. (дата звернення: 02.09. 2018).

* Архів за тегом: 11 клас. Українська мова. URL: <https://www.schoollife.org.ua/tag/11-klas-ukrajinska-mova/page/2//> (дата звернення: 02.09. 2018).

Математика

1. Математика : комплексна підготовка до ЗНО. Уклад.: О.С.Істер. Київ : Генеза, 2021. 400 с.
2. Математика. Комплексна підготовка до ЗНО і ДПА. Уклад.: А.М.Капіносов [та ін.]. Тернопіль: Підручники і посібники, 2022. 480 с.
3. Мерзляк А.Г., Полонський В.Б. та інші Алгебра 10 клас. Збірник задач і контрольних робіт. Харків: Гімназія, 2020. 144 с.
4. Мерзляк А.Г., Полонський В.Б. та інші Алгебра 11 клас. Збірник задач і контрольних робіт. Харків: Гімназія, 2020. 96 с.
5. Мерзляк А.Г., Полонський В.Б. та інші Геометрія 10 клас. Збірник задач і контрольних робіт. Харків: Гімназія, 2020. 114 с.
6. Мерзляк А.Г., Полонський В.Б. та інші Геометрія 11 клас. Збірник задач і контрольних робіт. Харків: Гімназія, 2020. 112 с.
7. Тести з математики онлайн. URL: <http://www.testmath.com.ua/> (дата звернення: 11.05.2022).
8. Тести ЗНО онлайн з математики. URL: <https://zno.osvita.ua/mathematics/> (дата звернення: 11.05.2022).

Критерії оцінювання вступного випробування (співбесіди)

Оцінювання вступників з математики та української мови проводиться безпосередньо під час проведення співбесіди за результатами виконання завдань.

Рівень підготовки вступників оцінюється за 200-бальною шкалою.

1. Українська мова

Оцінювання результатів вивчення української мови здійснюється на основі функціонального підходу до навчання мовного курсу, який насамперед має забезпечити здобувачу освіти уміння ефективно користуватися мовою як засобом пізнання, комунікації; високу мовну культуру особистості; сприяти формуванню громадянської позиції, національної самосвідомості.

<i>Рівні навчальних досягнень</i>	<i>Бали</i>	<i>Критерії оцінювання навчальних досягнень</i>
I. Початковий	50-52	У абітурієнта виникають труднощі у підтриманні діалогу. Здебільшого він відповідає на запитання лише “так” або “ні” чи аналогічними уривчастими реченнями ствердного чи заперечного характеру; не дотримується мовних та мовленнєвих норм сучасної літературної мови.
	53-55	Абітурієнт відповідає на елементарні запитання короткими репліками, що містять недоліки різного характеру, але сам досягти мети не може; непослідовно і невпевнено викладає матеріал
	56-57	Абітурієнт бере участь у діалозі за найпростішою мовленнєвою ситуацією, може відповідати на запитання співрозмовника, формулювати запитання, припускаючись різних помилок. Мета досягається частково, не виявляє знань більшої частини вивченого матеріалу, допускає суттєві помилки у формулюванні правил, що спотворюють їх зміст; за допомогою викладача виконує елементарні завдання

II. Середній	58-62	Бере участь у діалозі з нескладної за змістом теми, в основному досягає мети спілкування, проте репліки його недостатньо вдалі, оскільки не враховують належним чином ситуацію спілкування, не відзначаються послідовністю, доказовістю; допускає помилки у доборі слів, побудові речень, їх інтонуванні тощо; викладає матеріал непослідовно і допускає помилки у мовленнєвому оформленні відповіді; виконує за зразком завдання обов'язкового рівня
	63-67	Бере участь у діалозі за нескладною за змістом мовленнєвою ситуацією, додержується елементарних правил поведінки в розмові, загалом досягає комунікативної мети, але допускає відхилення від теми; мовлення його характеризується стереотипністю, недостатньою різноманітністю і потребує істотної корекції тощо; не вміє глибоко і переконливо обґрунтовувати свої думки і відчуває труднощі під час добору прикладів
	68-72	Абітурієнт самостійно виконує завдання обов'язкового рівня з достатнім поясненням; виявляє знання і розуміння основних положень певної теми, але викладає матеріал не досить повно і допускає помилки в формулюванні правил успішно досягає комунікативної мети в діалозі з нескладної теми, його репліки загалом є змістовними, відповідають основним правилам поведінки у розмові, нормам етикету, проте йому не вистачає самостійності суджень, їх аргументації, новизни, лаконізму в досягненні комунікативної мети, наявна певна кількість помилок у репліках.

III. Достатній	73-76	Діалогічне мовлення студента за своїм змістом спрямовується на розв'язання певної проблеми, загалом є змістовним, набирає деяких рис невимушеності; з'являються елементи особистісної позиції щодо предмета обговорення; правила спілкування в цілому додержано, але ще є істотні недоліки (за 4-ма критеріями): невисокий рівень самостійності й аргументованості суджень, можуть траплятися відхилення від теми, помилки в мовному оформленні реплік тощо; самостійно виправляє вказані йому помилки; розв'язує завдання, передбачені програмою, без достатніх пояснень
	77-81	Загалом вправно бере участь у діалозі за ситуацією, що містить певну проблему, досягаючи комунікативної мети, висловлює судження і певною мірою аргументує їх за допомогою загальновідомих фактів, у діалозі з'являються елементи оцінних характеристик, узагальнень, що базуються на використанні прислів'їв і приказок, проте допускаються незначні помилки; має поодинокі недоліки в послідовності викладу матеріалу, у мовленнєвому оформленні усної відповіді; виконує завдання, передбачені програмою, з частковим поясненням; частково аргументує міркування й виконання завдань
	82-86	Самостійно складають діалог з проблемної теми, демонструючи загалом достатній рівень вправності й культури мовлення (чітко висловлюють думки, виявляють уміння формулювати цікаве запитання, дати влучну, дотепну відповідь, виявляють толерантність, стриманість, коректність у разі незгоди з думкою співрозмовника), але в діалозі є певні недоліки за 2-ма критеріями, наприклад: нечітко виражена особиста позиція співбесідників, аргументація не відзначається оригінальністю.; самостійно виконує завдання в знайомих ситуаціях з достатнім поясненням; виправляє допущені помилки; дає відповідь, що задовольняє ті ж вимоги, що й високий рівень, але допускає деякі помилки; виконує завдання з достатнім поясненням

IV. Високий	87-91	Абітурієнт складає діалог за проблемною ситуацією, демонструючи належний рівень мовленнєвої культури, вміння формулювати думки, обґрунтовуючи власну позицію, виявляють готовність уважно і добро-зичливо вислухати співрозмовника, даючи можливість висловитися партнерові по діалогу; додержують правил мовленнєвого етикету; структура діалогу, мовне оформлення реплік діалогу звичайно відповідає нормам, проте за одним із критеріїв можливі певні недоліки; під керівництвом викладача знаходить помилки та самостійно використовує їх; виконує завдання з повним поясненням і обґрунтуванням
	92-96	Складає діалог, самостійно обравши аспект запропонованої теми (або ж самі визначають проблему для обговорення), переконливо й оригінально аргументують свою позицію, зіставляють різні погляди на той самий предмет, розуміючи при цьому можливість інших підходів до обговорюваної проблеми, виявляють повагу до думки співрозмовника; структура діалогу, мовне оформлення реплік діалогу відповідає нормам; самостійно знаходить джерела інформації та працює з ними; використовує набуті знання і вміння в незнайомих для нього ситуаціях; ґрунтовно і послідовно викладає вивчений матеріал, виявляє повне розуміння його змісту

	97-100	Складає глибокий за змістом і досконалий за формою діалог, самостійно обравши аспект запропонованої теми (або ж самі визначають проблему для обговорення), демонструючи вміння уважно і доброзичливо вислухати співрозмовника, коротко, виразно, оригінально сформулювати свою думку, дібрати цікаві, влучні, дотепні, переконливі аргументи на захист своєї позиції, у тому числі й з власного життєвого досвіду, зіставити різні погляди на той самий предмет; здатні змінити свою думку в разі незаперечних аргументів співрозмовника; додержують правил поведінки і мовленнєвого етикету в розмові; обґрунтовує свої думки; застосовує знання на практиці, наводить необхідні приклади не тільки за підручником, а й самостійно дібрані; дотримується мовних та мовленнєвих норм сучасної літературної мови.

2. Математика

До навчальних досягнень здобувачів освіти з математики, які безпосередньо підлягають оцінюванню, належать:

- теоретичні знання, що стосуються математичних понять, тверджень, теорем, властивостей, ознак, методів та ідей математики;
- знання, що стосуються способів діяльності, які можна подати у вигляді системи дій (правил, алгоритмів);
- здатність безпосередньо здійснювати уже відомі способи діяльності відповідно до засвоєних правил, алгоритмів (наприклад, виконувати певне тотожне перетворення виразу, розв’язувати рівняння певного виду, виконувати геометричні побудови, досліджувати функцію на монотонність, розв’язувати текстові задачі тощо);
- здатність застосовувати набуті знання і вміння до розв’язання навчальних і практичних задач, коли шлях, спосіб такого розв’язання потрібно попередньо визначити (знайти) самому.

Відповідно до ступеня оволодіння зазначеними знаннями і способами діяльності виокремлюються такі рівні навчальних досягнень здобувачів освіти з математики:

I - початковий рівень, коли у результаті вивчення навчального матеріалу здобувач освіти:

- називає математичний об’єкт (вираз, формулу, геометричну фігуру, символ), але тільки в тому випадку, коли цей об’єкт (його зображення, опис, характеристика) запропонована йому безпосередньо;
- за допомогою викладача виконує елементарні завдання.

II - середній рівень, коли здобувач освіти повторює інформацію, послідовність дій, засвоєні ним у процесі навчання, здатний розв'язувати завдання за зразком.

III - достатній рівень, коли здобувач освіти самостійно застосовує знання в стандартних ситуаціях, уміє виконувати математичні операції, загальна методика і послідовність (алгоритм) яких йому знайомі, але зміст та умови виконання змінені.

IV - високий рівень, коли здобувач освіти здатний самостійно орієнтуватися в нових для нього ситуаціях, складати план дій і виконувати його, пропонувати нові, невідомі йому раніше розв'язання, тобто його діяльність має дослідницький характер.

Оцінювання якості математичної підготовки здобувачів освіти з математики здійснюється в двох аспектах: *рівень володіння теоретичними знаннями*, який можна виявити в процесі усного опитування, та *якість практичних умінь і навичок*, тобто здатність до застосування вивченого матеріалу під час розв'язування задач і вправ.

<i>Рівні навчальних досягнень</i>	<i>Бали</i>	<i>Критерії оцінювання навчальних досягнень</i>
<i>I. Початковий</i>	50-52	Абітурієнт: розпізнає один із кількох запропонованих математичних об'єктів (символів, виразів, геометричних фігур тощо), виділивши його серед інших; читає і записує числа, переписує даний математичний вираз, формулу; зображає найпростіші геометричні фігури (малює ескіз)
	53-55	Абітурієнт: виконує однокрокові дії з числами, найпростішими математичними виразами; впізнає окремі математичні об'єкти і пояснює свій вибір
	56-57	Абітурієнт: співставляє дані або словесно описані математичні об'єкти за їх суттєвими властивостями; за допомогою викладача виконує елементарні завдання
<i>II. Середній</i>	58-62	Абітурієнт: відтворює означення математичних понять і формулювання тверджень; називає елементи математичних об'єктів; формулює деякі властивості математичних об'єктів; виконує за зразком завдання обов'язкового рівня

	63-67	Абітурієнт: ілюструє означення математичних понять, формулювань теорем і правил виконання математичних дій прикладами із пояснень викладача або підручника; розв'язує завдання обов'язкового рівня за відомими алгоритмами з частковим поясненням
	68-72	Абітурієнт: ілюструє означення математичних понять, формулювань теорем і правил виконання математичних дій власними прикладами; самостійно розв'язує завдання обов'язкового рівня з достатнім поясненням; записує математичний вираз, формулу за словесним формулюванням і навпаки
III. Достатній	73-76	Абітурієнт: застосовує означення математичних понять та їх властивостей для розв'язання завдань в знайомих ситуаціях; знає залежності між елементами математичних об'єктів; самостійно виправляє вказані йому помилки; розв'язує завдання, передбачені програмою, без достатніх пояснень
	77-81	Абітурієнт: володіє визначеним програмою навчальним матеріалом; розв'язує завдання, передбачені програмою, з частковим поясненням; частково аргументує математичні міркування й розв'язування завдань
	82-86	Абітурієнт: вільно володіє визначеним програмою навчальним матеріалом; самостійно виконує завдання в знайомих ситуаціях з достатнім поясненням; виправляє допущені помилки; повністю аргументує обґрунтування математичних тверджень; розв'язує завдання з достатнім поясненням
IV. Високий	87-91	Абітурієнт: усвідомлює нові для нього математичні факти, ідеї, вміє доводити передбачені програмою математичні твердження з достатнім обґрунтуванням; під керівництвом викладача знаходить джерела інформації та самостійно використовує їх; розв'язує завдання з повним поясненням і обґрунтуванням

	92-96	Абітурієнт: вільно і правильно висловлює відповідні математичні міркування, переконливо аргументує їх; самостійно знаходить джерела інформації та працює з ними; використовує набуті знання і вміння в незнайомих для нього ситуаціях; знає передбачені програмою основні методи розв'язання завдання і вміє їх застосовувати з необхідним обґрунтуванням
	97-100	Абітурієнт: виявляє варіативність мислення і раціональність у виборі способу розв'язання математичної проблеми; вміє узагальнювати й систематизувати набуті знання; здатний до розв'язування нестандартних задач і вправ